

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Żmijewska

Protokolant: Anna Pietsch

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 grudnia 2016 r. sprawy:

1. **A. Z.**, s. Z. i N. z domu Z., ur. (...) w G., karanego
2. **P. R.**, s. K. i H. z domu W., ur. (...) w G., karanego

oskarżonych o to, że:

w dniu 19 lipca 2016 r. ok. godz. 19:00 w J., działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia dwóch pilarek spalinowych marki S. oraz (...) 370 o łącznej wartości 1500 zł, działając na szkodę Z. S., przy czym A. Z. zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwa umyślne w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokami Sądu Rejonowego w Goleniowie w sprawach: sygn. akt II K 80/11 z dnia 14 marca 2011 r. za czyny z art. 278 § 1 k.k. i 279 § 1 k.k., sygn. akt II K 349/11 z dnia 17 października 2011 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k., sygn. akt II K 26/11, objętymi wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Goleniowie w sprawie II K 553/13 z dnia 26 listopada 2013 r. na karę łączną trzech lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 12 października 2012 r. do 11 października 2015 r. z zaliczeniem zatrzymania w okresie od 6 grudnia 2011 r. do 7 grudnia 2011 r., natomiast P. R. zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym za podobne przestępstwo umyślne w ciągu pięciu lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie w sprawie sygn. akt II K 325/12 z dnia 16 maja 2012 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k., na karę roku i dwóch miesięcy pobawienia wolności, którą odbył w okresie od 27 grudnia 2013 r. do 25 lutego 2015 r. z zaliczeniem zatrzymania w okresie od 26 lutego 2012 r. do 27 lutego 2012 r.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonych **A. Z. i P. R.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, kwalifikowanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza:

- A. Z. karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- P. R. karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza:

- A. Z. okres zatrzymania w okresie od 19.07.2016 r. godz. 19:25 do 20.07.2016 r. godz. 23:00 ustalając, że stanowi to dwa dni zatrzymania równoważne dwóm dniom kary pozbawienia wolności;
- P. R. okres zatrzymania w okresie od 19.07.2016 r. godz. 19:25 do 20.07.2016 r. godz. 22:40 ustalając, że stanowi to dwa dni zatrzymania równoważne dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 4 ust. 1 i 3 i § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej

pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. D. kwotę 516,60 zł (pięciuset szesnastu złotych i sześćdziesięciu groszy) tytułem wynagrodzenia za udzielenie oskarżonemu A. Z. pomocy prawnej z urzędu, w tym kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesięciu sześciu złotych i sześćdziesięciu groszy) tytułem podatku VAT;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w częściach ich dotyczących oraz:

- na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych A. Z. wymierza opłatę w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) złotych,

- na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych P. R. wymierza opłatę w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt II K 780/16

UZASADNIENIE

W dniu 19 lipca 2016r P. P. przebywając na swojej posesji – położonej w J. - zobaczył dwóch mężczyzn, którzy szli drogą. Jego uwagę zwróciła ich głośna rozmowa na temat pobicia kogoś. Widział, że najpierw poszli oni do jednego sąsiada, który ma dom na początku wioski, po czym wyszli stamtąd i weszli do domu Z. S.. Następnie po około 5 minutach mężczyźni wybiegli z posesji. P. P. zauważył, że wchodząc nie mieli oni niczego w rękach, a wychodząc nieśli – jeden z nich piłę spalinową, a drugi torbę. Widział też, że po wybiegnięciu z posesji uciekli w krzaki.

Byli to oskarżeni A. Z. i P. R., którzy tego dnia spędzali wspólnie czas. Nie mając konkretnych planów postanowili zarobić – co w ich pojęciu oznaczało ukraść. Weszli więc do obcego budynku położonego w J., a należącego do Z. S.. Właściciela nie było w domu – był na rybach. W korytarzu domu leżały dwie piły : S. i (...) 370 o łącznej wartości 1500 złotych. Oskarżeni zabrali piły, wyszli z budynku i ruszyli w kierunku krzaków.

W tej sytuacji P. P. zadzwonił do K. W., który mieszka nieopodal, powiedział mu co widział i pojechał do niego, zabierając po drodze jeszcze P. W. i P. M.. Mężczyźni po chwili znaleźli oskarżonych, którzy mieli przy sobie wyniesione z budynku przedmioty. Zadzwonili po Policję, przytrzymując sprawców do czasu przyjazdu funkcjonariuszy.

Po przyjeździe Policji oskarżeni tłumaczyli, że szukali osoby, która była im winna pieniądze i przez przypadek weszli do domu Z. S.. Policja dokonała zatrzymania A. Z. i P. R., a także zatrzymała znalezione przy nich piły spalinowe marki S. i (...), które za pokwitowaniem zwrócono Z. S.. Obaj zatrzymani znajdowali się pod wpływem alkoholu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego A. Z. k. 26, 49,
- wyjaśnienia oskarżonego P. R. k. 23, 47,
- zeznania świadka Z. S. k. 77,
- zeznania świadka P. P. k. 20-21, 77,
- protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości k. 2, 3,
- protokoły zatrzymania rzeczy k. 8-10, 11-13,
- pokwitowanie k. 17.

Oskarżony A. Z. ma (...), wykształcenie podstawowe, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziny, był wielokrotnie karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z

dnia 14 marca 2011 roku sygn. akt II K 80/11 za czyny z art. 278 § 1 k.k. i z art. 279 § 1 k.k. został skazany na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 17 października 2011 r. sygn. akt II K 349/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k. został skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 8 grudnia 2011 r. sygn. akt II K 26/11 za czyny z art. 288 § 1 k.k., z art. 278 § 1 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby. Sąd Okręgowy zmienił ten wyrok poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, w pozostałym zakresie utrzymując go w mocy. Wyrokiem łącznym z dnia 26 listopada 2013 r. połączono kary orzeczone A. Z. opisanymi wyżej wyrokami i wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Karę tę odbył w okresie od 12 października 2012 r. do 11 października 2015 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania w okresie od 6 do 7 grudnia 2011 r.

Dowód:

- dane oskarżonego k. 26,
- informacja z K. k. 28-29,
- odpisy wyroków k. 39, 40, 41, 42, 43.

Oskarżony P. R. ma (...), wykształcenie podstawowe, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziny, był uprzednio karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 16 maja 2012 roku sygn. akt II K 325/12 za czyn z art. 279 § 1 k.k. został skazany na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, wykonanie tej kary zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 17 października 2013 r. Karę P. R. odbył w okresie od 27 grudnia 2013 r. do 25 lutego 2015 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania w okresie od 26 do 27 lutego 2012 r.

Dowód:

- dane oskarżonego k. 23,
- informacja z K. k. 31-32,
- odpisy wyroków i postanowienia k. 34, 35, 36-37.

A. Z. przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że wpadł na pomysł, żeby zarobić tzn. coś ukraść, był trochę pijany, razem z P. R. wytypowali dom, który chcieli okraść, weszli tam i P. R. wziął piłę spalinową, a on drugą. Później uciekli do lasu, przyjechała Policja i dokonała zatrzymania (k. 26, 49).

P. R. przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że miał iść z A. do jego wujka, ale A. się przypomniało, że ktoś z J. jest mu winny 800 złotych. Weszli do jakiegoś budynku, była tam piła spalinowa na korytarzu, którą zabrał, a A. zabrał jakąś torbę. Po wyjściu na drogę zostali zatrzymani przez grupę mężczyzn, A. zaczął płakać. Następnie przyjechała Policja i dokonała zatrzymania. P. R. ukradł piłę, bo chciał trochę zarobić (k. 23, 47).

Sąd uznał wyjaśnienia obu oskarżonych za wiarygodne, albowiem pozostają one w zgodzie z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wszystkich dowodów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci wyjaśnień obu oskarżonych, zeznań świadków P. P. i Z. S., jak również dowodów o charakterze dokumentarnym w postaci protokołów zatrzymania rzeczy, badania stanu trzeźwości, pokwitowania, informacji z KRK oraz odpisów wyroków i

postanowień, albowiem wszystkie te dowody były wiarygodne, brane pod rozwagę łącznie dają spójny i logiczny obraz zdarzeń, zatem Sąd nie miał powodu, aby odmówić im wiary.

Za wiarygodne uznano spójne wewnętrznie i między sobą, logiczne i konsekwentne dowody z zeznań świadków P. P. i Z. S..

Wiarygodne w ocenie sądu są również dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez osoby do tego upoważnione, w zakresie ich kompetencji, w odpowiedniej formie, nadto wiarygodności tych dowodów nie kwestionowała żadna ze stron.

W świetle zgromadzonego w sprawie i uznanego za wiarygodny materiału dowodowego sprawstwo i wina obu oskarżonych nie budzą wątpliwości sądu.

Oskarżeni stanęli pod zarzutem popełnienia kradzieży w recydywie szczególnej podstawowej działając wspólnie i w porozumieniu. Albowiem materiał dowodowy wykazał, że oskarżeni zabrali piły spalinowe z zamiarem osiągnięcia zarobku poprzez ich następczą sprzedaż, nie ulega wątpliwości, że działali z zamiarem bezpośrednim przywłaszczenia owych pił i postąpienia z nimi jak właściciele. Jednocześnie wskazać należy, iż należało im przypisać działanie wspólnie i w porozumieniu, albowiem działali oni wspólnie i w granicach zawartego przed dokonaniem kradzieży porozumienia, że ukradną „coś” w celu uzyskania środków pieniężnych. Podkreślić należy, że nie jest wymagane przy zastosowaniu konstrukcji współsprawstwa, aby każdy ze współsprawców wypełnił swoim zachowaniem wszystkie znamiona czynu, wystarczy, że wypełnił część znamion. W związku z powyższym oskarżonemu A. Z., który de facto dokonał zaboru jednej piły, a P. R., który dokonał zaboru drugiej, należy przypisać dokonanie zaboru obu pił w ramach konstrukcji współsprawstwa. Każdy ze współsprawców popełnił zarzucony mu czyn w warunkach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 1 k.k. Z odpisów wyroków przywołanych w ustaleniach faktycznych wynika, że obaj oskarżeni popełnili przestępstwo umyślne w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, a mianowicie przestępstwa kradzieży lub kradzieży z włamaniem.

W sprawie nie zaistniały okoliczności wyłączające winę oskarżonych, bądź bezprawność zarzucanego im czynu.

Oceniając na podstawie art. 115 § 2 k.k. stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonych, należy uznać, że był on średni. Oskarżeni swoim postępowaniem wyrządzili odczuwalną dla pokrzywdzonego szkodę materialną (pokrzywdzony skradzione mienie w nienaruszonym stanie odzyskał, jednak nie doszło do tego z inicjatywy samych oskarżonych). Należy również zwrócić uwagę na zasługującą na dezaprobatę motywację sprawców, którzy zamiast zająć się zarabkowaniem w sposób legalny zamierzali uzyskać środki pieniężne dzięki popełnieniu przestępstwa.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Jednocześnie sąd mógł na podstawie art. 64 § 1 k.k. wymierzyć karę w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, a więc do 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż karą, która nie przekroczy stopnia winy, uwzględni stopień społecznej szkodliwości czynu oraz uwzględni cele prewencji ogólnej i szczególnej, będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 7 miesięcy dla każdego oskarżonego. Okolicznościami wpływającymi na wymiar kary zaostrzająco są przede wszystkim: zasługująca na dezaprobatę sądu motywacja oskarżonych, jak również wielokrotna uprzednia karalność oskarżonych, w tym za przestępstwa polegające na dokonywaniu kradzieży.

Z uwagi na zatrzymanie oskarżonych koniecznym stało się orzeczenie o zaliczeniu na podstawie art. 63 § 1 k.k. okresu zatrzymania na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności.

W punkcie III wyroku, sąd przyznał na rzecz obrońcy oskarżonego A. Z. z urzędu, adwokat K. D. kwotę 516,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu urzędowi, w tym 96,60 zł tytułem podatku VAT.

Biorąc pod uwagę wynik procesu, Sąd obciążył oskarżonych kosztami sądowymi w częściach ich dotyczącymi i wymierzył im stosowne do wymiaru kary opłaty.